

[Helge Larsen.]

talte forhandlingsmøde, som fandt sted i undervisningsministeriet i april. Det ærede medlem hr. Hvidberg betegnede det i sin tale som det mest ubehagelige møde, han nogen sinde havde deltaget i.

Jeg vil dog prise det ærede medlem lykkelig, hvis han aldrig skal komme ud for andre og større ubehageligheder, medmindre da det ubehagelige for ham lå i, at netop dette møde ved de ændringer, som undervisningsministeren med tilslutning fra fire af folketingets partier dér foreslog, tog grunden bort under den konservative skolepolitik, der, så vidt jeg har kunnet vurdere den, i vinter har sigtet mod at hindre, at der overhovedet kom noget ud af de lovforslag, som den højtærede minister fremsatte i november i fjor.

Bombastiske avisoverskrifter har efter Danmarks Lærerforenings hovedbestyrelsesmøde i søndags proklameret, at forliget om skolelovsforslaget var sprængt. I denne anledning vil jeg som en af dem, der deltog i disse forhandlinger, gerne fastslå: for det første, at jeg har for skik at holde indgåede aftaler, og at jeg agter at gøre det også i dette tilfælde, uanset at den anden part i forhandlingerne nu offentligt meddeler, at betingelserne i forliget ikke er opfyldt, og gør det via Ritzaus Bureau uden først at have opsøgt forhandlingspartnerne og drøftet eventuelle misforståelser med dem. For det andet vil jeg understrege, at jeg ikke kan anerkende, at forudsætningerne for forliget ikke er overholdt.

Går man resolutionen fra Danmarks Lærerforening nærmere efter, viser det sig også, at man har måttet lede med lys og lygte for at finde en slags fundament for påstandene. Der henvises i resolutionen til, at lovforslaget ikke siger, at de skriftlige prøver, der i 5. klasse skal lære vejledende for skolens skøn ved delingen af børnene, skal være ens inden for samme kommune. Ja, hvad er det for prøver, der her er tale om? Det er prøver i diktat og i en lille genfortælling samt i regning. I sidste fag drejer det sig om prøver i at lægge sammen og trække fra og i gange- og dividerestykker, for at tale børnenes sprog, altså prøver i almindelig talbehandling, samt enkelte, lettere, såkaldte ikklædte opgaver som at udregne, hvor mange fliser af en halv meters

længde der skal til at dække en hevegang på 10 m. Sådanne prøver er det altså, der er tale om. Lad os nu ikke glemme sansen for proportioner. Skulle det virkelig være nødvendigt i en lov med ministers og konges underskrift højtideligt at fastslå, at sådanne prøver skal være ens inden for samme kommune? Mon ikke man godt kan overlade til de kommunale skolemyndigheder selv at finde ud af det? Så skal jeg for fuldstændighedens skyld og for at udelukke enhver misforståelse føje til, at jeg intet som helst har imod, at disse prøver bliver ens inden for samme kommune. Men det kan da ikke være alfa og omega i en debat om skolens opbygning.

Danmarks Lærerforening ønskede, at afvigelser fra princippet om den delte købstadskole kun skulle kunne ske på basis af nugældende forsøgslovgivning. Jeg fandt, at det var et hårdt krav ikke mindst over for de lærere, der gennem de senere år har gjort et pionerarbejde med udelte klasser i købstadskolen, men vi bøjede os under forhandlingerne for Dansk Lærerforenings ønske, og et ændringsforslag i overensstemmelse hermed er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalgets flertal. Herefter vil skolemyndighederne kunne etablere udelt undervisning under forsøgslovgivningen. Men så bebrejder Dansk Lærerforening os, at et flertal af forældre til børn i en 5. klasse kan få klassen videreført i 6. og 7. skoleår som udelt klasse, hvis det er praktisk muligt, uden at denne klasse skal ind under forsøgsundervisning.

Jeg gør heroverfor opmærksom på, at forældre har ret til at få deres børn undervist, som de ønsker, bl. a. gennem adgangen til at oprette friskoler. Det er en logisk konsekvens heraf, at et flertal af forældre til børn i en 5. klasse kan få klassen videreført som udelt klasse, og at mindretallet kan få sine børn overflyttet til delt klasse. Der er dog stadig noget, der hedder forældres ret til at bestemme over børnenes opdragelse — og denne forældreret ligger fortsat hos forældrene!

Som tredje anklage mod os politiske forhandlere for ikke at have opfyldt forudsætningerne for forliget anfører Danmarks Lærerforening i sin resolution, at der stadig i forslaget står, at der skal tilstræbes en afrunding af undervisningen ved udgangen af